

ASCULTAȚI GLASUL SĂU

Mulțumesc, frate
Neville. Cred că David a spus:

*„Mă bucur când mi
se zice: „Haidem la Casa Domnului!”*
(Psalmul 122.1). În școala duminicală este ceva pe care celelalte părți
ale serviciului divin nu le au.

În dimineața aceasta
ne-am trezit după o noapte bună de somn și bineînțeles, ne simțim proaspeți,
odihniți și gata pentru o nouă zi.

Aseară i-am întrebat
pe oameni dacă sunt cumva membri permanenți în vreo biserică, deoarece în cazul
acesta ar trebui să fie prezenți acolo în dimineața aceasta. Mie nu-mi place să
vă iau din denominațiunile voastre.

De altfel eu am fost
acuzat adesea că aș lua membrii altora, dar nu este adevărat. Eu nu condamn
alte biserici, ci uneori mă leg de unele lucruri pe care le fac și nu sunt

biblice. Eu condamn lucrurile neîngăduite care sunt permise de biserică. Eu am mulți prieteni catolici, care stau aici, și ei pot să mărturisească, că n-am condamnat niciodată oamenii, ci doctrina bisericii catolice, pentru că nu cred că este biblică. Și nu condamn doar doctrina catolică ci și pe aceea a multor denominațiuni protestante – pentru că nu este biblică. Eu sunt dator să stau pe Adevăr. Vedeți? Să știți că Dumnezeu va aprecia faptul că sunteți corecți și sinceri.

Să știți că un bărbat adevărat, care are personalitate, dacă-și caută o soție, nu se va opri să privească fiecare fată frumoasă care-i iese în cale, deoarece știe că dacă face așa, într-o zi se va pierde. Vedeți?

El va căuta o femeie cu personalitate, o femeie adevărată, iar dacă ea îi va fi credincioasă, o va aprecia.

Chiar și un bărbat ușuratic, care aleargă după alte femei, va aprecia femeia care este supusă și se poartă ca o femeie adevărată. Așa este. Chiar și un astfel de om va aprecia aceasta.

Acest lucru este valabil și duhovnicește, pentru un bărbat care stă cu credincioșie pe Cuvânt. Să nu uitați niciodată că Dumnezeu vă cunoaște inima. Dacă tu stai pe ceea ce crezi că este Adevărul, atunci vei crede ceea ce spui.

Eu am câțiva prieteni buni aici. Îl văd pe fratele Charlie Cox cu care am fost săptămânile trecute la vânătoare de veverițe în Kentucky. Acum am început să mă antrenez la tragerea la țintă, deoarece vreau să ajung atât de bun încât să lovesc ținta de la cincizeci de yarzi, pentru că altfel nu mai are rost să merg la vânătoare.

Vedeți? Asta-i tot.

Păi de ce trebuie să exersezi la țintă? Pentru că mie îmi place să țintesc capul veverițelor și voi știți că el este foarte mic.

Unii spun: „În ordine. Eu vreau să lovesc veverița!” și într-adevăr o lovesc, dar mie îmi place ca totul să fie perfect. Eu trebuie să lovesc ținta perfect, pentru că altfel devin foarte nervos și supărat.

Într-una din zilele trecute am fost în pădure și m-am rugat zicând: „Doamne, oare eu sunt chiar fixist? De ce trebuie să fiu atât de exigent?”

Pe fratele Banks nu-l interesează unde lovește ținta. Pentru el nu contează că o lovește cu un inch sau doi mai încolo sau mai încoace, important este ca ea să se prăbușească. Charlie gândește la fel, dar în ce mă privește, eu trebuie să lovesc ținta în centru pentru că altfel mă supăr. Cred că am devenit cu adevărat fixist. Dacă privesc în urmă, văd că toată viața am fost așa. Se pare că așa sunt făcut.

Și atunci când stăteam în pădure, m-am gândit: „De ce m-ai făcut așa?” Dacă lovesc ținta numai puțin mai încolo sau mai încoace devin nervos.

Și pentru că gândeam tot așa, mi s-a descoperit Domnul la Glutton Hallow, unde eram tot la vânătoare. De fapt locul acela se numește Dutton, dar pentru că veverițele mănâncă foarte mult, eu îi spun „Glutton”, adică „Mâncău”.

Și când am fost acolo, îmi spuneam nemulțumit: „Eu nu voi predica despre existența iadului decât atunci când voi fi sigur de aceasta!”

Vedeți? Scriptura

vorbește despre vindecarea divină, iar într-un loc spune așa și așa... într-un loc spune „Tată, Fiu și Duh Sfânt”, ca și cum ar fi trei dumnezei, iar în altă parte arată că este numai unul singur. Ce trebuie să fac în cazul acesta? Să mă iau după ce spun alții? Tot Biblia vorbește despre alegerea mai dinainte și despre har, dar cum trebuie așezate? Eu nu pot să predic oricum, ci trebuie să văd aceste probleme prin toată Biblia, ca să lovesc ținta în centru. Vedeți? Totul trebuie să vină la suprafață clar.

Numai atunci pot avea

încredere în ceea ce fac, pentru că sunt convins că este Adevărul.

Iar dacă cineva vine

și-ți spune că a găsit ceva contrar cu ceea ce spui tu, cunoști deja destul de mult ca să-l oprești acolo unde trebuie. Vedeți? Așa trebuie să fie.

Vedeți, acesta este

motivul pentru care sunt nervos și supărat – vreau ca totul să fie corect.

Și astăzi sunt foarte

bucuros pentru că pot să spun tuturor că Domnul Isus nu este mort. El este viu și știu că este prezent în locul acesta. El este viu, înviat, omniprezent, Fiul Dumnezeului celui Viu.

Dacă învăț din

Scriptură despre un Dumnezeu istoric, fără să fiu sigur că El este aici chiar acum, atunci totul este confuz. Asta m-ar face nervos și n-aș mai ști cum să

procedez și nici ce să le spun oamenilor.

Dar atunci când știi

ce a făgăduit că va face și L-ai văzut lucrând, știi unde te afli. Vedeți?

Atunci Îl vezi pe Dumnezeu în planul Său măreț; Îl vezi cum aduce fiecare persoană la locul ei.

Ați auzit-o pe doamna

Stricker cântând de curând aici în adunare, fără niciun acompaniament? Ea avea un obiect micuț în care sufla ca să primească tonul. Apoi a cântat cu voce tare și singură cântarea „Corabie înainte!” Ar fi trebuit să mă auziți pe mine cântând acea cântare. (fratele Branham și adunarea râd). Ar fi teribil. Dar vedeți, Dumnezeu a pregătit-o pe acea femeie ca să-I poată cânta.

Aceasta este calea.

Fiecare suntem făcuți diferit. Totul este să ne găsim locul în Hristos, să-L respectăm și să-L slujim pe El.

Văd stând aici o

fetiță. Ea este într-un scaun pentru invalizi. Bindecuvântată să fie inima ta micuță. Cum ai ajuns în starea aceasta, scumpo? Ai probleme cu mușchii. Dis.... Dis... O, nu pot să pronunț acest cuvânt! Distrofie. Aceasta este scumpa mea, sau este polio? Polio.

Tu știi că Isus

vindecă fetițele, nu-i așa? Ești o fetiță drăguță, și cred că Isus te va face sănătoasă.

Vi le mai amintiți pe

cele două fetițe de seara trecută? Ele aveau o boală necunoscută de medici: picioarele și degetele lor se subțiau. Ele erau foarte drăguțe și din

Întâmplare o cunoșteam pe mama și pe bunica lor.

Și privindu-le m-am

simțit îndemnat să condamn duhul care le chinuia și i-am poruncit să le părăsească. Ambele erau de multă vreme în scaune pentru handicapați, dar în clipa când m-am rugat pentru ele, o veste s-a răspândit peste tot: „Fetițele s-au ridicat din scaune și se plimbă!”

Vedeți cât de

îndurător a fost Domnul Dumnezeu cu ele? O, El este atât de bun cu noi! Aceasta ar trebui să ne determine să-I mulțumim mai mult.

Aseară după ce am

ajuns acasă, m-am întins pentru câteva clipe și m-am gândit: „Ce se întâmplă când sufletul pleacă afară din om?” El este ființa interioară; dar când iese nu este încă mort, ci trăiește. Vedeți? El trăiește veșnic. Și cei dragi ai noștri, care au trecut după acest paravan, sunt într-un trup despre care noi nu știm nimic pentru că nu ne-a fost descoperit.

Pentru orice trup

sunt trei stadii. Astfel, avem:

- stadiul trupului muritor;
- stadiul trupului nemuritor;
- stadiul trupului proslăvit.

Vedeți? Este la fel

ca celelalte lucruri – ca „Tată, Fiu și Duh Sfânt” – care merg pe un singur

canal, astfel încât formează Unul.

- Neprihănirea,
sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt – într-un canal fac Unul.

- Trupul, sufletul și
duhul fac tot unul. Călătoresc în trei, dar cele trei sunt unul.

Luați o prismă de
sticlă cu trei colțuri și puneți-o la soare. Ea va reflecta culorile
curcubeului, astfel încât cele șapte culori vor deveni ca una.

Luați roșu și priviți
prin roșu. Câți dintre voi știu ce culoare veți vedea? (Adunarea răspunde:
„Alb”).

Alb. Nu-i ciudat?

Roșu prin roșu se vede alb. Roșu este semnul răscumpărării. Astfel, Dumnezeu
privește la păcatele voastre roșii prin sângele roșu al scumpului Său Fiu, și
le vede albe. Dar El trebuie să privească prin sânge, căci altfel ne vede
păcătoși. Aceasta dovedește că noi trebuie să fim sub sânge.

Când sufletul părăsește
trupul, merge în călătorie spre locul de odihnă, într-un trup care are aceeași
formă cu trupul muritor, dar nu este de același fel cu acesta.

Tu îi vei întâlni pe
cei dragi, dar deși îi vei vedea și vei vorbi cu ei, nu vei putea să le strângi
mâna. Ei arată la înfățișare la fel ca atunci când Petru, Iacov și Ioan, i-au
văzut pe Moise și pe Ilie, pe muntele schimbării la față, au putut să-i

recunoască. Dar este un alt trup.

Când acel trup ceresc revine pe pământ, va lua substanța în care a trăit odată și astfel devine un trup proslăvit. În acest trup îl vom vedea pe Domnul Isus și trupul Lui înviat.

„...ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.” (1 Ioan 3.2). Atunci vom avea un trup asemenea trupului proslăvit.

Atunci toate aceste mâni bătrâne și zbârcite și toate țesuturile îmbătrânite se vor transforma într-o splendoare de tinerețe.

Vârsta înaintată a femeilor și a bărbaților, este un semn al păcatului. De ce v-a făcut Dumnezeu astfel?

Voi v-ați maturizat până la 22-23 de ani, vârstă la care ați arătat cel mai bine. Erați sănătoși și puternici, dar după aceea ați început să vă zbârciți puțin câte puțin. Vedeți, acesta este semnul că moartea a început să se instaleze. Dar la înviere toată bătrânețea va dispărea.

Privesc acum spre un bătrân predicator și spre soția sa. Cred că fratele Kidd a predicat Evanghelia încă înainte de nașterea mea, și iată că acum sunt și eu un om bătrân deja. Când stau aici și-i văd stând și ascultând Cuvântul cu pacea în priviri, mă gândesc cum vor arăta la înviere. Atunci toate zbârciturile, mâinile tremurânde

și părul alb, toate vor fi șterse, iar ei vor fi transformați într-o minunată tinerețe.

Într-adevăr merită

să-L slujim pe Domnul! Da, merită, căci într-o zi Îl vom vedea.

Oare Rosella Griffith

este prezentă? Aș vrea să-i spun ceva. Ea a fost alcoolistă, dar Domnul a vindecat-o în urmă cu câțiva ani. Poate că exemplul ei îi va ajuta pe toți alcoolii care sunt prezenți aici. (O soră din adunare spune: „Frate Branham, sora a plecat acasă azi dimineață.”).

A trebuit să plece.

Este în ordine. Minunat caz!

Ieri seară am dorit

s-o întâlnesc, și dacă aș fi știut că va pleca acasă, aș fi făcut tot posibilul să vorbesc cu ea. Sunt atâtea lucruri pe care aș dori să le asculte și oamenii din adunare!

Acum aș vrea să știu

dacă în dimineața aceasta este cineva care dorește să primească botezul în apă? Să vedem...Unu, doi, trei, patru, cinci, șase. Deci sunt cam șase sau șapte. Serviciul de botez va urma imediat după lecția de școală duminicală.

Vreau să mai spun că

nu mai avem cameră liberă pentru sora Arnold și micuții ei, așa că astăzi nu se va putea ține școala duminicală. Dacă vrei soră Arnold, vei putea ține ora de școală duminicală cu copiii, mâine.

Eu voi citi câteva

texte și pentru copii, ca să le dau și lor de gândit. De duminica viitoare, veți putea continua și serviciile de școală duminicală pentru copii.

Aș vrea să vă mai

spun însă ceva. Eu le-am spus fraților să nu facă acel lucru, dar ei nu m-au ascultat. Mi s-a făcut o ofertă, dau eu nu am vrut să o primesc. Cu toate acestea frații au făcut-o. Eu nu am știut nimic până când mi-a spus Billy. Este vorba de niște bani care au fost duși acasă la fratele meu Doc. Nu mi s-a spus câți au fost, dar cred că este vorba de aproximativ trei sute de dolari. Îți amintești câți au fost, Doc? (fratele Edgar Branham spune: 324,12 dolari). Câți frate? (324,12 dolari). Da, mulțumesc.

Voi știți că eu nu am

avut mult timp o slujbă, iar secretarii mei, care sunt prezenți aici, știu că cheltuielile mele zilnice se ridică la o sută de dolari, indiferent unde mă aflu. Eu folosesc acești bani pentru serviciile și lucrurile care se cumpără (batiste și alte lucruri).

Și doresc să vă spun

ceva - ca o mulțumire pentru voi - aceasta este cea mai mare ofertă pe care am primit-o în viața mea. Vă dați seama că aceasta înseamnă cam un dolar de la fiecare dintre voi, deși peste tot se adună cam 22-23 de cenți de persoană. Aici însă, s-au adunat cam un dolar de persoană.

Frate Neville, cam ce

capacitate are tabernacolul? (fratele Neville răspunde: „Cam 300 de locuri”). Deci sunt cam 300 de oameni, ceea ce înseamnă - un dolar de persoană.

Dumnezeu știe cât

apreciez eu acest lucru. Vă mulțumesc foarte mult și vreau să știți că toți acești bani merg direct în lucrarea Domnului.

Ieri seară când am mers în verandă, am găsit o cutie micuță cu jeleuri și cred că ea a fost pusă acolo de cineva. Voi știți că mie îmi plac foarte mult jeleurile, de aceea apreciez foarte mult gestul.

Și o soră de aici (cred că e mai bine să nu-i spun numele), care este o prietenă dragă de familie, a mers la mama și a lăsat un dar pentru mine și Billy. Nici nu știi soră cât de mult apreciez gestul tău și în ce moment vine! O, și sunt multe ale lucruri... Voi înțelegeți și sunt sigur că și El înțelege, de aceea nădăjduiesc că Domnul vă va binecuvânta pe fiecare din belșug. Aș fi vrut să pot merge acasă cu fiecare dintre voi și să stăm de vorbă câte puțin, căci îmi place mult aceasta.

Dar vedeți bine că sunt ocupat tot timpul. Dacă va fi cu voia Domnului, voi părăsi țara imediat după serviciul din seara aceasta.

La ora 12.00 am o întâlnire, iar după-amiază sunt foarte ocupat. Voi știți cum este. Tot timpul sunt pe ducă - la oameni bolnavi, la muribunzi, etc.

De multe ori mi se întâmplă că atunci când merg undeva, sunt întrebat: „Nu mă cunoști, frate Branham?”

„Nu”, răspund eu, „nu te cunosc!”

„Păi, eram pe moarte în spital, și tu ai venit și te-ai rugat pentru mine, iar Domnul m-a vindecat.”

Sau: „În ziua când te-am întâlnit pe stradă, eram orb, dar la rugăciunea ta, mi-am căpătat vederea.”

Vedeți? Totuși, când
i-am întâlnit din nou nu i-am recunoscut.

Mă gândesc însă frate
Egan, că într-o zi voi ține ultima predică și mă voi ruga pentru ultimul
bolnav, iar apoi voi pleca Acasă. Ce minunată și măreață va fi dimineața
învierii! O, ce zi va fi aceea!

Atunci am s-o văd pe
regina din Seba venind în față și influența pe care a avut-o ea. Îl voi vedea
venind în față pe Billy Graham și influența pe care a avut-o el. Îl voi vedea
pe Oral Roberts și pe toți ceilalți – pe Sankey, Finney, Moody, Calvin, Knox și
așa mai departe. Apoi voi vedea venind în față grupul meu.

O, va fi o zi
minunată, ziua încununării mele. Așa este. Și nădejdea mea este că prin harul
lui Dumnezeu, grupul meu va număra câteva milioane.

Da, eu știu că în
curând va trebui să plec dincolo. Din câte știu, în urma întâlnirilor noastre,
au fost câștigate pentru Hristos cam două milioane de suflete, iar nădejdea mea
este că vor fi câștigate încă multe, multe milioane.

Înainte de a deschide
Cuvântul Său minunat, vreau să vă amintesc că imediat după acest serviciu și
după botez, Billy va împărți numere de rugăciune.

Pentru că este

duminică seara, majoritatea oamenilor vor fi în bisericile lor, de aceea cred că cei mai mulți dintre musafiri sunt veniți din afara orașului. Aceasta mă face să cred că vom putea avea un rând de rugăciune mai mare.

Seara trecută am

văzut un băiețel, pe micuțul Joseph, care are cam trei ani. Când cei din jurul lui au început să se roage cu voce tare, și-a ridicat și el mâinile și a început să-L laude pe Domnul. Cred că a venit și în dimineața aceasta împreună cu sora lui, de aceea vreau să-i spun că strigătul lui nu a prea ajutat. (fratele Branham și adunarea rând). O, Doamne, micuții aceștia! Desigur, el a făcut ceea ce i-a văzut pe ceilalți făcând; s-a gândit că trebuie să procedeze și el la fel.

Acum avem Cuvântul

Domnului aici, de aceea haideți să vorbim cu Autorul.

Scumpul nostru

Dumnezeu, noi venim la Tine, plecați, tăcuți și serioși, pe deplin încredințați că Tu asculți și răspunzi la rugăciunile noastre, pentru că venim în Numele Fiului Tău, Domnul Isus, care este mai presus de orice nume, care este neschimbător și care a făgăduit că vom primi orice vom cere în Numele Său. (Ioan 14.13-14).

Noi știm că vom primi

tot ceea ce cerem, pentru că venim în Numele Lui; și nu este niciun alt Nume în care ne-am putea apropia de Tine, mare și puternic **IaHVeH**.

Noi venim prin harul

Lui și nu pentru meritele noastre; prin îndurarea Sa, căci a murit pentru noi. El a suferit pentru păcatele noastre, de aceea prin moartea Sa, noi putem sta

În fața Ta neprihăniți, fără păcat.

Aceasta este credința

noastră și venim la Tine ca să Te rugăm nu pentru ceva rău, ci pentru ceva bun.

Acesta este motivul

pentru care Te rugăm să ne vorbești prin Cuvântul Tău. Vorbește-ne cu Glasul Tău, pe care îl vom înțelege și prin care vom deveni mai buni, căci știm că fiecare bătaie a inimii se apropie tot mai mult de marea poartă a Morții, prin care trebuie să treacă fiecare dintre noi. Și noi știm că după ce vom trece dincolo, nu va mai fi nicio posibilitate de împăcare. Niciodată nu vom mai avea ocazia pe care o avem astăzi.

O, Dumnezeuule, noi nu

știm când vom trece acea linie, de aceea Te rugăm să vii degrabă la noi, ca să ne dai simțul care ne va învăța să ne apropiem de Tine, cum să ne pledăm cazul înaintea Ta și cum să-Ți cerem îndurare.

Acordă-ne aceasta,

Doamne!

Noi suntem un popor

sărac; suntem oi, de aceea Te chemăm pe Tine, Păstorul nostru, ca să ne conduci prin viață și prin Valea umbrelor morții, căci atunci vom putea spune și noi ca și David:

„Chiar dacă ar fi

să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine.” (Psalmul 23.4).

Da, Păstorul ne va conduce prin valea umbrei morții, până când picioarele noastre se vor odihni în siguranță, pe țărmul glorios, unde nu va mai fi nici bătrânețe, nici boală și nici tristețe, astfel încât noi vom fi liberi și fericiți, de-a pururea.

Vorbește Doamne!

Privește cu îndurare spre fetița aceasta micuță care stă în fața mea în acel scaun cu rotile. Adu-i Tu eliberarea de acea polio care a schilodit-o. Acordă-i vindecarea, Doamne! Și nu numai ei, ci tuturor celor care o așteaptă. Îngăduie ca Duhul Sfânt să-i ridice atât de sus, încât să poată trece de orice barieră a îndoielii și a păcatului și astfel să primească vindecarea și eliberarea.

Îngăduie aceste

lucruri, Doamne, căci cerem aceste binecuvântări pentru slava Ta și Numele Fiului Tău Isus Hristos. Amin.

Eu am ales un text

pentru dimineața aceasta. Aș vrea ca voi micuților, să mă iertați pentru că vorbesc tot timpul pentru adulți, deși este aici și clasa voastră. Totuși aș vrea să ascultați și voi ceea ce vreau să citesc. În dimineața aceasta m-am oprit la textul din **1 Samuel capitolul 3**, iar titlul la care m-am gândit este: **„Ascultați Glasul Său!”**

Această temă este bună atât pentru fetițe cât și pentru domnișoare; atât pentru băieți cât și pentru tineri.

Deci **1 Samuel**

capitolul 3. Vom citi primele zece versete:

„Tânărul Samuel

slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvântul Domnului era rar în vremea

**aceea, și
vedeniile nu erau dese.”**

O, cât aș fi vrut să
locuiesc acolo numai pentru un minut! Sau chiar într-un alt timp, căci aceasta
mă lovește direct.

Dați-mi voie să mai
citesc odată acest verset:

*„Tânărul Samuel
slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvântul Domnului era rar în vremea aceea, și
vedeniile nu erau dese.”*

Vedeți acum ce este o
vedenie? Cuvântul direct al lui Dumnezeu. Vedeți? Și Cuvântul Domnului era rar.

**„Tot pe vremea
aceea, Eli începea să aibă ochii tulburi, și nu mai putea să vadă. El stătea
culcat la locul lui,**

**iar candela lui
Dumnezeu nu se stinsese încă; și Samuel era culcat în Templul Domnului,
unde
era chivotul lui Dumnezeu.**

**Atunci Domnul a
chemat pe Samuel. El a răspuns: „Iată-mă!”**

**Și a alergat la Eli,
și a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat.” Eli a răspuns: „Nu te-am chemat;
întoarce-te și te culcă.” Și s-a dus și s-a culcat.**

**Domnul a chemat din
nou pe Samuel. Și Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli, și a zis: „Iată-mă, căci
m-ai chemat.” Eli a răspuns: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te și te
culcă.”**

**Samuel nu cunoștea
încă pe Domnul, și Cuvântul Domnului nu-i fusese încă descoperit.**

**Domnul a chemat din
nou pe Samuel, pentru a treia oară. Și Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli, și
a
zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat. ” Eli a înțeles că
Domnul cheamă pe copil,**

**și a zis lui Samuel:
„Du-te, de te culcă; și dacă vei mai fi chemat, să spui: „Vorbește,
Doamne,
căci robul Tău ascultă.” Și Samuel s-a dus să se culce la locul lui.**

**Domnul a venit, S-a
înfățișat și l-a chemat ca și în celelalte dăți: „Samuele, Samuele!” Și
Samuel
a răspuns: „Vorbește, căci robul Tău ascultă.”**

Glasul Domnului. Să
auzi glasul Domnului în acele timpuri era un lucru rar! Vedeți, vedeniile erau
rare. Era foarte rar adevăratul glas al lui Dumnezeu, pentru că poporul se

îndepărtase de El. Ei aveau în timpul acela o biserică, dar nu urmau întocmai poruncile Domnului. Israelul avea și un profet, numele lui fiind Eli. El se îndepărtase de Dumnezeu pentru că lăsa poporul să creadă ceea ce voia.

Ce paralelă pentru zilele noastre!

Eli învăța poporul luând alegerile lui proprii, în timp ce fiii lui furau cea mai bună carne din jertfele aduse. În toate locurile interesele erau pe primul loc, iar Eli era neatent în felul în care se mânuiau poruncile Domnului. Aceasta făcea ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie foarte rar.

Așa este și astăzi.

Dacă mergem la o biserică, vedem că oamenii sunt preocupați să aibă o mare „mișcare”. „O,” spun ei, „noi avem o denomi-națiune mai mare. În anul acesta avem cu atât mai mulți membri decât anul trecut...” Peste tot se aud slogane ca: „Un milion mai mult ca în `44”.

Procedând însă în felul acesta, noi am lăsat jos bara acuzației din Biblie, ne-am îndepărtat de Cuvânt și învățăm alte lucruri.

Profeții au vorbit despre aceste zile și au spus că va fi un timp când se vor învăța doctrine omenești și nu Cuvântul lui Dumnezeu.

Și eu pot să spun că am văzut deja lucrul acesta. Cuvântul Domnului este foarte rar, așa că foarte greu poate veni cineva și să spună: „Așa vorbește Domnul!”

Acum avem printre noi

o mulțime de imitații, Satana fiind cu adevărat la lucru. Mai demult, oamenii se temeau să spună ceva care nu era de la Domnul, dar astăzi nu le pasă. Astăzi este foarte greu să auzi glasul Domnului; este foarte greu să găsești o persoană care să poată spune: „Mi-a vorbit Domnul!” Poate că ați avut posibilitatea să auziți și voi – pentru că foarte puțini și cu greu găsești pe cineva care să-și amintească de cineva care a spus: „Mi-a vorbit Domnul!”

Pe vremea când

bărbații și femeile se rugau toată noaptea, iar casele le erau puse în rânduală, trăind Cuvântul Domnului; Dumnezeu era în mijlocul lor, pentru că El ocupa primul loc în inima lor.

Vedeți, necazul este

că noi avem prea multe lucruri înainte de Domnul. Tu nu poți avea în seara aceasta adunare de rugăciune pentru că domnul Godfrey este plecat în oraș. Sau: „Nu putem merge în seara aceasta la adunare pentru că rulează filmul: „O iubim pe Lusy”, sau multe alte prostii de felul acesta, care iau timpul oamenilor și-i opresc să audă glasul Domnului.

Chiar și cei care au

pretenția că sunt creștini, îngenunchează doar pentru o rugăciune scurtă, de felul: „Doamne, binecuvântează-mă pe mine și familia mea și ai grijă de noi. Noapte bună.” Iar în dimineața următoare se trezesc și spun: „Fii cu noi astăzi și condu-ne. Bună ziua.”

Noi ar trebui să-L așteptăm

pe Domnul. Vedeți, noi facem toată vorbăria, fără să-I dăm însă vreo șansă ca să ne răspundă. Dacă v-ați ruga și v-ați ruga până când sufletul vostru intră în prezența lui Dumnezeu, n-ar mai trebui să faceți altceva decât să vă relaxați și să ascultați glasul Lui.

Problema este că astăzi sunt foarte multe glasuri care-i îndepărtează pe oameni de Dumnezeu, astfel încât nu pot să audă glasul Lui.

Unul dintre aceste glasuri este glasul plăcerilor. Sunt foarte mulți oameni care ascultă de acest glas, ca să petreacă un timp plăcut, deși se pretind creștini. Ce-i dacă ascultă puțin rock-and-roll? Nu pot auzi ceva evlavios?

Ei spun: „Păi, eu sunt creștin, deci se cuvine să citesc în fiecare zi câte un verset din Biblie.” Da, și citește: „Isus plângea.” Apoi închide Biblia mulțumit și totul este în ordine. Iar când este vorba să se plece în rugăciune sunt ocupați, au prea multe lucruri de făcut.

Oh, sunt atâtea glasuri și lucruri care ne distrag atenția de la Dumnezeu!

Ieri a trebuit să fac ceva cumpărături, așa că am mers cu soția la un supermagazin. Eram grăbit pentru că eram deja în întârziere la întâlnirile pe care le aveam.

Acolo am văzut însă un băiat pe jumătate adormit. Curând lângă el s-a oprit o fetiță îmbrăcată în pantaloni bărbătești. Cred că erau ai unui bărbat, deoarece sunt făcuți pentru bărbat.

Și voi știți ce spune Biblia în această problemă: *„Femeia să nu poarte îmbrăcămintea bărbătească,...; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.”* (Deuteronom 22.5).

Ea era rujată foarte tare și părea pe jumătate adormită. L-a întrebat pe băiat: „Unde pot găsi cutare și cutare lucru?” la care el i-a răspuns: „De unde vrei să știu eu?” și ea a continuat: „Ajung acasă abia la 6 dimineața.” Vă dați seama? Și nu avea mai mult de 12 ani.

Uitați-vă la ceea ce a spus Isus, care este exemplul nostru, atunci când avea tot cam 12 ani:

„De ce M-ați căutat? Oare nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” (Luca 2.49).

Nu este de mirare că glasul Domnului este atât de rar astăzi! S-au ridicat prea multe glasuri străine care L-au înăbușit și L-au dat afară. S-a ajuns într-un loc unde simțirea noastră este distrusă, astfel încât nu mai putem auzi glasul lui Dumnezeu. Cred că ar fi însă cazul să ne scuturăm puțin și să ne dăm seama de ceea ce suntem – că tu ești bărbat, iar tu femeie; că noi toți suntem creația lui Dumnezeu și că am fost puși aici ca să-L slujim pe El.

Ce face însă Satana și prorocii lui falși? Ei vin și șoptesc: „O, fii modern!”

Acum câteva zile, în timp ce veneam spre biserică, am dat drumul la radio și am ascultat un program din Louisville, în care ei își învățau tinerii din biserică să bea mai moderat. Ei spuneau că trebuie să fie moderni dar să nu facă excese.

Ei ar trebui învățați despre Hristos și nu cum să bea! Căci voi știți cât rău face băutura. Ea poate ruina orice casă. Cum mai poate vorbi glasul Domnului într-o familie care pe

jumătate este îmbătată cu whisky, iar simțirea le este paralizată de băutură și de țigară?

Oamenii care

însetează după Domnul și intră în prezența Lui, se simt ca în diminețile de vară, când roua căzută din abundență peste tot, înmprospătează întreaga natură, încât totul este încântător.

Când ajungi în

prezența unui astfel de om îți dai seama că a fost în prezența lui Dumnezeu.

Soția mea mi-a spus

când veneam încoace: „Billy, nu vreau să vorbesc rău despre nimeni, dar am stat lângă una din femeile amish, o doamnă micuță cu pălărie. Privind-o, puteai să spui fără nicio rezervă că ea a fost în prezența lui Isus, deoarece era încântătoare. Sufletul ei era vesel, iar privirea plină de limpezime.”

Într-un astfel de om

nu este niciun păcat care trebuie ascuns. Ea a fost în prezența Domnului. Simțurile ei nu erau îmbibate cu whisky sau tutun, nici cu celelalte lucruri ale lumii, ci erau înmprospătate din prezența lui Dumnezeu, citind Biblia, studiind Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar noi, americanii

moderni, ce facem? O, iar prorocii falși de la amvoane spun că totul este în ordine. Dacă greșesc, Domnul să mă ierte, dar înclin să cred că mulți dintre ei nici nu-L cunosc pe Dumnezeu. O astfel de adunare nu poate să meargă înainte, pentru că Cuvântul spune că biserica nu poate să trăiască mai sus decât păstorul ei. Nu este de mirare că Biblia spune că turma se risipește din vina păstorilor. Vai de ei! Căci sunt niște mlădițe fără roadă, de aceea voi fi tăiați și aruncați în foc!

Astăzi sunt atât de multe lucruri care întunecă privirea oamenilor! O, dar în mijlocul tuturor acestor lucruri, în ciuda multor glasuri care răsună în jur, poporul lui Dumnezeu merge înainte. Unele sunt voci ale plăcerii; altele sunt voci ale păcatului, etc. prin care Satana încearcă să-i momească pe oameni, dar în ciuda tuturor, Adevărul lui Dumnezeu stă în picioare.

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.” (Ioan 10.27).

Dumnezeu așteaptă încă și vrea să vorbească fiecărui bărbat și fiecărei femei individuale, astfel încât să li se deschidă urechile și să audă glasul Lui.

De multe ori oamenii îmi spun: „N-ai putea face asta? N-ai putea fugi până aici?”

O, eu aș vrea s-o fac, dar trebuie să rămân tot timpul în prezența lui Dumnezeu dacă vreau să nu greșesc.

Și atunci oamenii spun: „O, fratele Branham face deosebire între oameni!”

Nu este adevărat. Eu îi iubesc pe oameni, dar ei sunt foarte mulți, iar dorința mea este să stau lângă Domnul, ca să-mi spună care este voia Lui în orice problemă. Poate că El are pentru voi ceva; poate vrea să vă spună ceva ce trebuie să știți.

Păstorule, să nu

devii prea ocupat ca să vii în prezența lui Dumnezeu și să asculți glasul Său! El se ține întotdeauna de Cuvânt! Indiferent cât de rele ar fi vremurile, cât de împotrivoare ar fi biserica, Isus Hristos dorește încă să vorbească fiecărui suflet care vrea să-L asculte.

Ce fac însă oamenii?

Aleargă înăuntru și spun:

*„Păstorule, pot să
ader și eu la această biserică?”*

„De la care biserică
vii?”

„De la Cutare....”

„Este în ordine.

Aduceți cererile voastre de aderare, apoi vă vom stropi cu puțină apă și vă vom scrie numele în registrul bisericii. În felul acesta veți avea o părtășie corectă.”

Cineva spune: „Loja

Masonică are o ordine mai bună decât aceasta!”

Este adevărat, dar

aceasta nu face din ea Casa Domnului, căci Casa Domnului este aceea în care vorbește Dumnezeu.

Bisericile încearcă

să vă facă morali, dar Dumnezeu este Acela care vă face neprihăniți prin Isus Hristos, Fiul Său.

Bisericile au un cod etic, dar Dumnezeu are nașterea din nou.

O, doar ascultați
Vocea lui slabă încă! Fiecare dintre voi, care vă pretindeți creștini, mergeți în liniște înaintea Lui. Nu lăsați ca spălatul să vă împiedice! Nu lăsați ca munca să vă oprească! Nu lăsați pe nimeni să vă împiedice, ci mergeți înaintea Lui. Mergeți în pădure sau undeva... Mergeți undeva într-o margine de drum, sau într-o cămăruță și închideți ușa după voi! Când vă pleacă copiii la școală puneți-vă pe genunchi și așteptați-L! Până acuma ați auzit tot felul de voci, dar acum îngenuncheați și stați acolo până când toate vocile se liniștesc, iar voi începeți să vă ridicați. Aceasta vă va schimba. Vă va face oameni noi așa cum l-a înnoit pe micuțul Samuel. Da, El va face ceva pentru voi, dacă voi veți face aceasta. Vă va face ceea ce trebuie să fiți: un creștin adevărat.

Haideți să lăsam aceste zile moderne și să mergem în vremurile de dinainte.

Glasul lui Dumnezeu a venit la om în toate timpurile, indiferent de starea lui socială sau morală. Nu contează că ești un fermier, un pantofar, sau orice altceva, Dumnezeu vrea încă să-ți vorbească. Dacă ești un păcătos, o prostituată, o curvă, un bețiv, sau un membru formal al unei biserici locale, orice ai fi, glasul Domnului așteaptă încă să-ți vorbească.

Mă gândesc acum la Moise, care la 40 de ani, avea un foarte bun antrenament teologic.

El cunoștea bine

Scripturile și știa că are făgăduința că va fi eliberatorul poporului său. Cu Scriptura în mână și fiind un membru formal al bisericii din timpul lui, el a luat lucrurile în propriile sale mâini și a încercat să facă ceva singur.

Astfel, a ucis un egiptean. Vedeți ce faceți dacă nu ascultați de Dumnezeu? Pierdeți totul.

Dacă Diavolul îți

spune în dimineața aceasta: „Nu te boteza!” sau: „Fă-l mai încolo!” sau: „Ar fi mai bine ca mai întâi să te convingi dacă este bine ceea ce faci!” sau: „Dacă faci asta nu-ți mai merge așa de bine!” singura cale de a scăpa de el, este să mergi la Cuvântul lui Dumnezeu.

Problema este că

oamenii din timpul acesta nu vor să facă aceasta.

Moise era unul dintre

cei mai buni rabini dar necazul era că deveniseră formali și reci. El auzise de la mama sa cum fusese pus pe apă într-un coșuleț și cum niciunul dintre aligatorii din Nil nu l-au sfâșiat.

Acum vreau să spun

ceva pentru copii.

Bătrânii aligatori

erau foarte grași pentru că se hrăneau cu copiii evreilor. Bietele mame nu înțelegeau de ce trebuia să le fie uciși copiii și apoi să fie aruncați la crocodilii din râu.

Și iată că Dumnezeu a

pus în inima unei mame, să-și pună copilașul chiar în moarte. Nu vedeți că

Moise era un tip spre Hristos? El am mers chiar în moarte. Și toți aligatorii s-au strâns în jurul coșulețului care plutea în josul râului. Știți de ce nu au putut să-l mănânce? Pentru că un înger stătea lângă el și-i alunga: „Plecați de aici!”

De ce? Pentru că Dumnezeu a trimis îngerii Săi ca să vegheze asupra poporului Său.

Să nu-ți fie frică, scumpo, pentru că Dumnezeu te păzește. Chiar dacă Diavolul încearcă să îți facă rău, Dumnezeu este mai puternic decât el.

Așa se face că toți aligatorii s-au îndepărtat de acel coș.

Și iată că acum Moise știa toate acele lucruri, de aceea după patruzeci de ani de antrenament teologic și apoi după alți patruzeci de ani petrecuți în pustie, a căutat încă să ia lucrurile în mâinile lui.

Așa suntem și noi.

Deși Dumnezeu ne spune în Biblie ce trebuie să facem, totuși spunem: „Păi, vom face altfel ca să fim așa, căci ceea ce spune Biblia a fost valabil doar în zilele minunilor, dar acum acele zile au trecut.” Sau: „Păi, stropirea este la fel de valabilă ca și botezul prin scufundare!” sau: „Fie că botezăm în Numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt, fie că botezăm în Numele Domnului Isus Hristos, este totuna!”

Moise a fost un militar, de aceea credea că poate izbăvi Israelul prin înțelepciunea sa

militară, deoarece era un bărbat instruit. V-ați gândit vreodată la aceasta? Toată lumea l-a condamnat pentru că a ucis un egiptean, dar după 40 de ani s-a întors în Egipt uns cu Duhul Sfânt și a nimicit întreaga oștire a lui Faraon și totuși nimeni n-a spus nimic. Când armata lui Faraon a fost înghițită de valurile Mării Roșii, era la lucru Dumnezeu însuși, dar când Moise l-a ucis pe egiptean, Dumnezeu nu era în acea lucrare.

Voi știți că Moise, îndopat cu teologia bisericii, urma să fie următorul Faraon al Egiptului. În vremea aceea el nu-l cunoștea încă pe Dumnezeu.

Iată însă că mulți ani mai târziu, când se afla în pustie, la vârsta de optzeci de ani, el a văzut un rug arzând. Pentru că rugul nu se mistuia, Moise s-a întors mirat să vadă ce se petrece.

Dar când a ajuns aproape de rug, a auzit un Glas care i-a spus să nu se apropie.

Dumnezeu a avut nevoie de patruzeci de ani ca să îl liniștească, înainte ca să poată vorbi cu el.

Cred că și noi am putea sta liniștiți zece minute, ca Dumnezeu să ne vorbească.

Și iată că după patruzeci de ani, Moise stătea în prezența aceluși rug, iar glasul l-a chemat. Așa se face că în cinci minute el a știut mai multe lucruri despre Dumnezeu decât a știut în cei optzeci de ani de instruire pe care-i avea. Aceasta a făcut din el un om nou.

El va face și din
tine un bărbat sau o femeie nouă, dacă vei sta destul de mult ca să asculți
glasul Lui, așa cum a făcut Samuel. Nu vă agitați! Dacă vreți ceva de la
Dumnezeu, cereți-I, apoi stați neclintiți și ascultați să vedeți ce va spune El
despre aceasta.

Deschideți-vă doar
inimile și spuneți: „Cu aceasta cum este, Doamne Isuse?” apoi stați liniștiți.
Dacă nu va răspunde în primele cinci ore, mai așteaptă-L încă una; dacă nu
răspunde astăzi, o va face mâine; dacă va trece o săptămână, va răspunde în
următoarea. Stați doar și așteptați până când vă va vorbi!

Voi veți auzi în
inima voastră glasul Lui care va spune: *„Da, Eu sunt Domnul care te vindec!”*
Și cu asta totul este în ordine. Vedeți? *„Eu sunt Domnul care îți iartă
toate păcatele!”* *„O, du-te în pace și nu mai păcătui, căci Eu nu te
învinuiesc!”*

Atunci poți pleca
liber, fiindcă ești în ordine. Dar tu trebuie să fii sigur că glasul Lui ți-a
vorbit.

Când Moise L-a auzit,
a fost schimbat, a devenit un om nou.

Priviți-l și pe
prorocul Isaia. În timpul acela pe tronul Israelului era împăratul Ozia, un
bărbat bun și neprihănit care îl iubea pe Isaia pentru că știa că este prorocul
Domnului. Astfel, Isaia s-a rezemat de brațul împăratului, care i-a dăruit tot
ce și-a dorit, dar iată că a venit un timp când Ozia a murit.

Prosperitatea,
civilizația, i-a distrus întotdeauna pe oameni. Este greu să recunoaștem, dar
acesta este adevărul: prosperitatea îl îndepărtează întotdeauna pe om de
Dumnezeu.

Dumnezeu a vorbit
undeva în Biblie în acest sens și a spus:

*„Când erai sărac
și nu aveai nimic te-am binecuvântat și ai primit mult; dar când ai avut belșug
din toate ți-ai întors fața de la Mine și M-ai uitat.”*

Aceasta a făcut și
America: și-a întors fața de la Dumnezeu.

Aceasta au făcut și
bisericele. Acum puteți să stați liniștiți pentru că aveți clădiri mărețe care
valorează milioane de dolari și totul vă vine de-a gata la ușă. Nu-i de mirare
că nu mai aveți timp să ascultați glasul Domnului! Vine însă ziua când ți se va
lua tot ce ai, biserică! Atunci vei tânji să-L asculți, dar va fi prea târziu.

Deci Isaia se putea
sprijini pe brațul împăratului, pentru că era un tânăr plăcut, de aceea Ozia îl
iubea și-l favoriza. Dar iată că a venit o zi în care suportul lui s-a
prăbușit, deoarece regele a murit. Din momentul acela, Isaia a fost nevoit să
meargă singur.

Atunci a început să
privească în jur și a văzut că nu toți erau ca împăratul.

Gândește-te că într-o zi se va prăbuși și denomi-națiunea pe care te bazezi tu. Va veni un timp în care vei fi obligat să aparții de o organizație, pentru că altfel nu vei putea primi nimic. Voi știți că Scriptura spune aceasta. Ei râd acum de voi, dar va veni un timp când va începe boicotul, pentru că semnul fiarei trebuie să fie aplicat. Atunci ori te vei supune și vei aparține Confederației bisericilor și te vei închina fiarei, care este Roma, sau nu vei mai avea niciun drept. Aceasta o spune Scriptura. Atunci va trebui să strigi și tu așa cum a făcut Isaia.

El s-a dus la Templu și s-a rugat. Abia atunci și-a dat seama cum stă, de aceea a strigat: „O, Doamne, sunt un om cu buze necurate!” (Isaia 6.5).

Tu crezi că ești bun, dar stai să vină acel timp și atunci vei striga la fel ca el: „*Locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate...*” Ce era aceasta? Disperarea.

Când ajungi în disperare se întâmplă ceva. Tu nu ești în disperare când spui: „O, m-am simțit bine la biserică!” Dar va veni un timp când vei ajunge în disperare, când vei avea cu adevărat nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Isus a spus: „*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!*” (Matei 5.6).

Cum vrei însă să-ți vorbească Dumnezeu cât timp ești mulțumit cu lucrurile lumii? Tu spui: „Mie nu mi-a vorbit niciodată Dumnezeu!” De ce? El vrea s-o facă, dar ești plin de lucrurile lumii. Aceasta este problema noastră, a celor din timpul acesta. Noi dedicăm tot timpul pe care-l avem lucrurilor lumii și plăcerilor ei, în timp ce

lui Dumnezeu nu-I dăm nimic. Acesta este adevărul!

Deci Isaia a ajuns în disperare. Atunci a strigat spre Dumnezeu și a mărturisit păcatele sale și ale poporului. Și iată că atunci când a ajuns la mărturisire, a auzit un zgomot deasupra lui. Privind în sus, el a putut să vadă serafimii care zburau înaintea tronului Domnului. Cu două aripi își acopereau fața, cu două picioarele și cu două zburau, în timp ce strigau unul spre celălalt: *„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!”* (Isaia 6.3).

Vedeți, cu Isaia se întâmplase ceva. El ajunsese în disperare, iar când a strigat spre Domnul, El a trecut la treabă. Ce a spus Isaia? *„Sunt un om cu buze necurate!”* El a spus aceasta pentru că auzise Glasul Lui, și aceasta l-a schimbat.

„Cine va merge pentru Noi și pe cine să trimit?” a întrebat Glasul. *„Cine vrea să stea în spărtură, printre această mare grămadă de teologi? Cine va merge și va spune că Eu mai sunt și astăzi Același Dumnezeu? Cine va merge să condamne murdăria păcatului în care trăiesc? Cine va dărâma denotațiunile lor formale și va zidi puterea Dumnezeului celui Viu din nou? Cine va merge?”*

Isaia a răspuns:

„Doamne, înainte ca să pot merge, trebuie să fiu curățit.” Vedeți, acea teamă trebuia să-l părăsească.

Așa va fi cu fiecare chemare dumnezeiască individuală. Tu trebuie să fii născut din nou, să fii schimbat, înnoit. Nu imaginația, ci ceva din inimă, o trăire reală.

„Cereți și vi se

va da..." (Matei 7.7).

Apoi, unul dintre serafimi s-a dus la altarul de aramă, a luat cu cleștele un cărbune aprins din Focul cel viu, a atins cu el gura lui Isaia spunând:

„Acum ești curat. Du-te și vorbește Cuvântul!” Vedeți, Isaia a fost schimbat după ce a auzit acel glas.

Apoi, în ultimii ani ai vieții sale, el a scris o Biblie completă. A început cu Geneza și a terminat cu Apocalipsa. În cartea lui Isaia puteți găsi cele șaiszeci și șase de cărți ale Bibliei, deoarece cartea lui are șaiszeci și șase de capitole. De ce? Pentru că a ajuns în disperare, într-un timp în care a avut mare nevoie de Domnul.

Seara trecută am vorbit despre Daniel în Babilon. El avea un scop în inima lui și acela era să nu se murdărească cu doctrina babiloniană. Dar iată că într-o zi el a ajuns în nevoie. Daniel dorea să audă glasul lui Dumnezeu deși avea Scripturile. El avea nevoie să audă glasul Lui, de aceea s-a dus la râu. El nu s-a dus acolo nici cu trăsura, nici cu alai și nici n-a îngenuncheat spunând: „Doamne Dumnezeule, vreau să-Ți aud glasul! Unde ești?” Nu, să nu procedați în felul acesta!

Daniel era disperat, era flămând după Dumnezeu, de aceea a trebuit să se depărteze de toți soldații, de astronomi, și de înțelepți, de toți doctorii în teologie, etc., care încercau să-i spună: „Așa ar trebui să faci, Daniel!”

El s-a îndepărtat de toți aceștia.

Așa trebuie să
procedați și voi!

Daniel s-a dus jos la
râu și a așteptat douăzeci și una de zile până când a primit răspunsul.

Apoi a privit peste
apă și a văzut un om „îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor
râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă, și a jurat pe
Cel ce trăiește veșnic, că va mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de
vreme, și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va
fi zdrobită de tot.” (Daniel 12.7).

El întârziase
douăzeci și una de zile din cauza răului din țară.

Dacă îngerul a
întârziat douăzeci și una de zile din cauza răutății din țară în zilele
perșilor, cum va fi în zilele acestea? Cât mai poate zăbovi? Totuși eu cred că
acea credință nepieritoare, acea foame și sete din inima omului, nu-l va spune:
„NU!” lui Dumnezeu, ci va aștepta până când El va vorbi din ceruri.

Tu nu te poți juca cu
această Evanghelie. Ea nu este un lucru de joacă. Cuiul trebuie lovit de zece
ori. Totul trebuie să fie perfect, pentru că altfel nu va merge.

Daniel s-a rugat și a
așteptat până când a primit răspuns.

În capitolul 9 din

Fapte citim despre un fariseu temut numit Saul. El a învățat la picioarele marelui înțelept Gamaliel și cunoștea toată teologia acelor zile.

El i-a văzut pe creștinii adevărați plini de Duhul, dar cu teologia lui fabricată de oameni nu putea face față acelor lucruri.

Ce paralelă pentru ziua de azi!

Onest și sincer în inima lui, cum sunt mulți oameni și astăzi, el credea că acei oameni născuți din nou, sunt nebuni. Ei credeau în vindecarea divină; credeau că puterea Duhului Sfânt despre care vorbeau, este adevărată.

Astfel, el a pornit spre Damasc, împuternicit de marele episcop al bisericii, ca să prindă și să nimicească toată grămada aceea de holly-rollers care strigau, și săreau în sus și-n jos, vorbind în limbi străine și vindecând bolnavii.

„Aceia sunt o adunătură de draci!” spuneau teologii, „de aceea du-te, prinde-i, arestează-i și adu-i aici în lanțuri!”

„Desigur”, a răspuns Saul, „la ordinul tău, domnule episcop!”

O, Doamne, el era un om mare! El avea D.D și Ph.D. Astfel a încălecat și a plecat spre Damasc urmat de însoțitorii săi.

Dar pe drum, cam pe
la amiază, Ceva l-a doborât. El s-a prăbușit la pământ și a început să se
zvârcolească în praf ca un nebun, iar o Voce i-a spus: „*Saule, Saule, pentru
ce Mă prigonești?*” (Fapte 9.4).

Ce era aceasta? În
niciun caz o vorbire teologică, ci un Glas din cer care-i spunea: „*Pentru ce
Mă prigonești?*”

Tremurând și plin de
frică, cu lacrimile șiroindu-i pe obraji, el a zis: „*Cine ești Tu, Doamne?*”
iar când s-a ridicat de jos, era orb ca un liliac.

În fața lui stătea
marele Stâlp de Foc, iar din El s-a auzit un Glas care spunea:

„*Saule, Saule,
pentru ce Mă prigonești? Învățătura ta omenească este greșită.*”

Ce era aceasta? O
vedenie reală; Cuvântul lui Dumnezeu făcut real.

O, fraților, de
aceasta avem nevoie și noi astăzi!

Aș vrea să-l
mulțumesc Domnului pentru aceste două fete care seara trecută erau în scaun
cu roțile, iar astăzi au venit aici pe deplin vindecate. Domnul să vă
binecuvânteze, fetelor! (adunarea se bucură).

Cine a făcut acest

lucru? Același Isus care i-a vorbit lui Saul din Stâlpul de foc supranatural: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*” El este încă același.

Din acel moment Saul
a fost un om schimbat.

Ar fi nevoie ca

oamenii să se schimbe ca să poată vedea și auzi Glasul Domnului vorbind așa cum
a vorbit în vremea când străbătea Galilea. O, desigur!

*„Saule, Saule,
pentru ce Mă prigonești?”*

Cum l-a schimbat El

pe Saul? L-a trimis la un seminar ca să învețe o teologie nouă? Nu, nici vorbă!
Atunci ce a făcut? A vorbit cu el real, dintr-un Stâlp de foc. Ce era aceasta?
Același Dumnezeu care S-a coborât și a tunat din Stâlpul de foc pe Muntele
Sinai.

În adunări și în

locurile unde vorbește Duhul lui Dumnezeu, tu poți auzi o voce umană schimbată,
poți vedea cum oameni care abia cunosc Abecedarul, vorbesc tainele ascunse ale
Dumnezeului Atotputernic, pentru că Hristos ia acea gură și vorbește prin ea.

Ar trebui ca fiecare

bărbat și fiecare femeie care stă acum aici în prezența Sa, să fie schimbați.

Saul a spus mai

târziu: „...am auzit un Glas...” (Fapte 22.7).

O suntem atât de adormiți! Cred că nu trebuie să vă spun mai clar. Suntem atât de adormiți în bisericile noastre, în gândirea noastră, în teologia și în căile noastre, încât neglijăm să ascultăm Glasul Lui când ne vorbește!

„O”, spun oamenii,
„Glasul acesta poate fi telepatie, sau asta, sau cealaltă!”

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi zis: „Mă întreb dacă nu cumva o fi vreun demon în rugul acela!”?

Oh, Moise nu a avut nicio întrebare! El a auzit Glasul.

Poate spui: „Dacă conștiința mea este aceea care spune aceasta?”

Dacă ești un copil al lui Dumnezeu, tu vei cunoaște glasul Lui: *„Oile Mele ascultă glasul Meu.”* (Ioan 10.27). Vedeți, ele îl cunosc.

Apoi a fost un alt bărbat salvat și umplut cu Duhul Sfânt. El voia să se agațe încă de datinile bătrânilor, dar tot ce dorea să știe se află în Cuvânt. Deci el era alipit încă de tradițiile care spuneau: „Nu mâncați niciun fel de carne, țineți Sabatul, etc.”

Și astăzi mai putem găsi oameni de treabă care se agață de astfel de lucruri.

Într-o zi când s-a
urcat pe acoperișul casei ca să se roage, el a auzit un glas care i-a spus: „*Ce
a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.*” (Fapte 10.15).

O, Doamne, aș vrea ca
El să ia o grămadă de predicatori din vale, să-i aducă aici și să-i înștiințeze
că noi nu suntem nebuni, că nu suntem niște holly-rollers, nici o grămadă de
necurați, ci în mijlocul nostru lucrează Duhul Dumnezeului celui viu.

Întoarceți-vă de la
tradițiile voastre, bătrânilor și ascultați glasul Dumnezeului celui Viu.
Aceasta vă va schimba.

Atunci nu vei mai fi
unul dintre prizonitori, ci vei vrea să fii unul dintre cei prizoniți. Dacă vei
putea trece toate barierele doctinare, și vei ajunge în prezența lui Dumnezeu,
se va întâmpla ceva. Atunci nu vei mai crede că zilele minunilor au trecut, ci
vei crede că ele sunt chiar aici, pentru că prima minune vei fi chiar tu, adică
vei fi un om schimbat.

Aceasta face
întotdeauna Glasul lui Dumnezeu. El schimbă bărbații și femeile, făcând din ei
ceea ce trebuie să fie; nu cum sunt învățați în școală, ci cum îi modelează
Dumnezeu.

Totul este să
ascultați de glasul Lui!

*„Am auzit un
glas...”*

Îmi amintesc că și eu
am auzit glasul Lui încă din timpul când eram doar un băiețel. Prima dată am crezut că este o pasăre care stătea în copac, dar pasărea a zburat, iar o voce mi-a spus: „Nu te teme, pentru că într-o zi vei pleca de aici și vei locui lângă un oraș numit New Albany.”

Apoi tot Glasul acela
mi-a spus: „Nu fuma, nu bea și nu te întina cu femei, căci am cu tine o lucrare pe care trebuie s-o faci când vei fi mai mare!”

O, El este același
Dumnezeu! Tu poți să-L auzi ceas după ceas, vorbind în cămăruța ta, în locul în care te rogi. El vine apoi în audiență și vorbește audibil în auditoriu.

Glasul lui Dumnezeu
era rar în zilele lui Samuel, iar astăzi este și mai rar. De ce aceasta? Pentru că acolo nu erau vedenii.

Petru a auzit glasul
Lui, și aceasta i-a schimbat întreaga gândire. Imediat după aceea s-a dus fără niciun comentariu la neamuri (în casa lui Corneliu), care erau socotiți de evrei necurați.

Vedeți, glasul
Dumnezeului celui viu a fost acela care l-a schimbat și nu învățăturile omenești!

Și acum încă ceva.
Biblia vorbește despre un om bun, care era foarte apropiat de Isus, care îl iubea, credea în El, îl slăvea și mergea peste tot cu Domnul. Dar iată că într-o zi, când Isus era plecat, moartea s-a instalat în camera lui.

Și iată-l părăsind

vechea biserică și pe surorile lui Maria și Marta. Ei au trebuit să iasă afară din biserică pentru că îl iubeau și credeau în Isus, credeau că El este Mesia cel așteptat. Acesta este motivul pentru care au fost excomunicați din sinagogă.

Și iată că acest

bărbat s-a îmbolnăvit atât de rău încât a murit și a fost îngropat.

La ce i-au folosit

teoriile și învățătura teologică?

Dar acolo era un Glas

al lui Dumnezeu și El i-a vorbit lui Lazăr; iar Lazăr, un om mort care începuse să intre deja în putrefacție, pentru că murise de patru zile, a auzit Glasul Lui și a ieșit afară din mormânt revenind la viață.

Odată am fost mort în

păcat. Și la fel tu, dar noi am auzit glasul Lui care a spus:

„Veniți la Mine

toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihna.” (Matei 11.28).

Eu am auzit acel Glas

vorbind invalizilor și ridicându-i în picioare. Am auzit Glasul lui Dumnezeu vorbind orbilor și ochii lor s-au deschis; a vorbit muribunzilor, canceroșilor, leproșilor și i-am văzut ridicându-se pe deplin sănătoși. L-am auzit vorbind alcoolicilor și nevroticilor, celor puși deoparte și curvelor și ei au devenit domni și doamne, oameni sfinți ai Dumnezeului celui Viu. De ce aceasta? Pentru că le-a vorbit Glasul Lui.

Să ascultăm și noi
astăzi acest Glas!

Vreau să închei
spunându-vă că va veni un timp când sufletul vostru va fi luat din trup și va
merge ori în întuneric, ori în sânul lui Dumnezeu.

Atunci acel Glas va
vorbi din nou, iar Biblia spune:

*„...vine ceasul când
toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,*

*și vor ieși afară din
ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul,
vor învia pentru judecată.” (Ioan 5. 28-29).*

Domnul să vă ajute ca
în dimineața aceasta să vă hotărâți. Veți asculta ce spune televizorul,
ziarele, teologii sau Biblia?

Eu vreau să vă spun
ceva. Nu ascultați de nimeni decât de Dumnezeu. Așteptați Vocea aceea micuță
care vă va schimba.

Poate spui: „Aș vrea
să cred, frate Branham. Aș vrea s-o pot face.” Dar de ce nu poți crede? Pentru
că nu stai destul timp liniștit, în așteptare. Tu nu intri în locul în care
toată îndoiala a plecat.

Când vei intra în
locul acela, vei fi liber și vei auzi Glasul Domnului care-ți spune: „Copilul
Meu, Eu sunt Salvatorul tău; Eu sunt Vindecătorul tău. Tu nu trebuie să faci
lucrurile acestea. Eu am murit pentru ca tu să fii liber. Nu asculta glasurile
care răsună în jurul tău, ci îndepărtează-te de ele!”

Aceasta îmi amintește
de ceea ce mi s-a întâmplat odată când am fost în munți. Nu voi uita niciodată
acele experiențe. Era primăvară și totul era foarte frumos în jur. Priveam
peste văi și admiram izvoarele cu apă. Și cum stăteam așa și priveam, deodată
ceva mi-a atras atenția.

Am văzut o
vulturoaică bătrână care-și lua puii din cuib. Ea zbura pe lângă ei și i-a luat
pe toți pe aripi, ducându-i jos în vale. Ei nu mai părăsiseră niciodată cuibul,
ci acum învățau să zboare. Vulturoaica i-a lăsat jos, iar ei au început să
alerge prin iarbă ciugulind și răsturnându-se unul peste altul.

Privindu-i mă
gândeam: „O, Doamne, nu sunt și ei ca un grup de credincioși creștini? Ei nu au
nicio grijă”. De ce stăteau puii de vultur fără nicio grijă? Ei nu trebuiau să
se teamă de nimic pentru că mama lor îi supraveghea de pe stâncă.

O, aceasta te schimbă
atât de mult!

Când începi să te
gândești: „Ce se va întâmpla dacă aude păstorul Cutare că am primit Duhul
Sfânt?” sau: „Ce va spune episcopul Cutare?” să știi că mie nu-mi pasă care
este părerea lor.

Isus a murit și a înviat apoi a urcat în slavă și stă în cerul cerurilor de unde mă privește și mă păzește (și la fel pe tine), cu ochii Lui de Vultur. Acesta este motivul pentru care nu este nimic care să mă tulbure.

Iar dacă vreun coiot sau altceva, ar fi încercat să tulbure liniștea acestor micuți, ...o, ar fi mai bine să nu încerce, pentru că vulturoaica l-ar prinde imediat în ghearele ei puternice și l-ar ridica până la câteva mii de picioare, de unde i-ar da apoi drumul. Nimic nu-i mai poate deranja pe micuții ei pentru că mama veghează atentă asupra lor.

Nimic nu vă va deranja nici pe voi, de aceea să nu vă temeți să-L luați pe Dumnezeu pe Cuvânt. Stați liniștiți și încredeți-vă în El, deoarece Domnul veghează necurmat asupra voastră. El va dezintegra pe oricine va încerca să vă necăjească.

O, Satana vă poate ataca, dar nu vă poate face niciun rău pentru că toate lucrurile merg numai până unde sunt îngăduite de Domnul.

Nu mai poate fi nimic altceva, pentru că toate lucrurile lucrează spre binele celor care îl iubesc pe Domnul, și care sunt iubiți de El. Nu, nu vi se poate întâmpla niciun rău!

Curând au început să apară nori negri, apoi a început să tune și să fulgere, iar vântul bătea cu 60-70 mile/oră. Atunci vulturoaica a scos un țipăt puternic, după care a coborât în vale. Ce s-a întâmplat când s-a auzit acel țipăt? Micuții știau că este glasul mamei lor.

*„Oile Mele cunosc
glasul Meu.”*, spunea Domnul.

Primejdia era aproape, dar puii n-au alergat să se ascundă sub ceva; nici n-au încercat să fugă spre o grămadă de gunoi, ci au stat liniștiți așteptând sosirea mamei.

Asta ar trebui să facă și creștinul: să aștepte până înțelege care este voia lui Dumnezeu cu privire la el.

Și când bătrâna mamă a atins pământul cu picioarele, și-a dat capul pe spate și a scos un alt țipăt puternic, după care și-a desfăcut aripile lungi cam de paisprezece picioare. Imediat toți micuții au alergat spre ea cât au putut de repede și i-au sărit pe aripi, ținându-se cât au putut de tare cu ciocurile și cu ghearele lor. Mama a făcut un alt salt puternic, fără nicio vibrație a aripilor și i-a ridicat sus în vânt, ducându-i sus pe stâncă, la locul de adăpost unde furtuna nu putea să le facă niciun rău.

O, frate, furtuna este gata să vină! Ascultă glasul Lui care cheamă și spune:

„leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” (Apocalipsa 18.4).

Și: *„leșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.*

Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.” (2Corinteni 6.17-18).

Haideți să ne plecăm puțin capetele înainte de încheiere.

(Cineva proroceste).

Amin. Ați auzit aceasta? Ceea ce ați auzit se numește prorocie.

Dacă în dimineața aceasta este prezent cineva, și știu că este, care vrea să spună:

„Doamne Dumnezeule, fii îndurător cu mine căci am avut părtășie cu biserica și m-am mărturisit, dar nu știu cum să stau liniștit înaintea Ta ca să ascult glasul Tău călăuzindu-mă și învățându-mă. Nu știu ce m-aș face dacă mi-ai vorbi cu glas tare, dar aș vrea să-mi vorbești și să-mi călăuzești pașii pe calea Ta.”

Ați vrea să ridicați chiar acum mâna și să spuneți: „Dumnezeule ai milă de mine!”?

Domnul să vă binecuvânteze! Peste tot sunt numai mâini ridicate. Continuați să le ridicați. În ordine.

Spuneți: „Doamne, ai milă de mine, căci am atât de multă nevoie de Tine!”

Mai sunt și alte
mâini? Ridicați-le înainte de a începe să ne rugăm.

Dumnezeu vede și
mâinile celor din spate.

Dumnezeu vă vede
oriunde ați fi.

Samuel s-a dus la Eli
și i-a spus: „*M-ai chemat?*”, la care Eli i-a răspuns: „*Nu, fiule, nu
te-am chemat!*”

Nu eu am vorbit
inimii tale, prietene, ci Dumnezeu este Acela care a făcut-o, de aceea
grăbește-te și răspunde-I ca și Samuel: „Vorbește, căci robul Tău ascultă! O,
Dumnezeule, de azi înainte ia-mă sub ocrotirea Ta! Îngăduie ca începând de
astăzi să-Ți aparțin pe deplin numai Ție!”

Veșnicule Dumnezeu,
Tu care iubești fiecare suflet și care ai creat toate lucrurile. Tu care ai
vorbit cu glas lui Samuel, lui Saul și lui Pavel; Tu care le-ai vorbit lui
Daniel și lui Isaia, și tuturor prorocilor de-a lungul timpului, Te-ai oprit și
în dimineața aceasta ai vorbit și celor prezenți în tabernacol.

Poate treizeci,
patruzeci sau cincizeci de mâini s-au ridicat spre Tine. Sunt cei care se
consideră păcătoși sau sunt nemulțumiți cu trăirea lor.

Mulți dintre ei au

fost aici și așară și au putut auzi glasul Tău devenit audibil.

În dimineața aceasta,
aceiași Glas vorbește în inimile lor. Ei și-au ridicat mâinile spre cer și
recunosc că sunt greșiți, pentru că doresc să fie corecțați.

Tu ai spus în
Cuvântul Tău că „*nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl care
M-a trimis...*” (Ioan 6.44).

Și: „*Tot ce-Mi dă
Tatăl, va ajunge la Mine.*” (v.37). „*Și
Eu îl voi învia în ziua de apoi.*”

Tu ai făgăduit
aceasta, Tată, de aceea, ca slujitor al Tău, Te chem și Te rog să le dai viață
veșnică tuturor celor care au ridicat mâna spre Tine. Fie ca ei să trăiască
pentru Tine în toate zilele vieții lor, iar la sfârșitul călătoriei pe acest
pământ, să intre în bucuria Domnului. Acordă-le aceasta, Tată, pentru că Te
rugăm în Numele lui Isus și de dragul Lui. Amin.

Câți dintre voi Îl
iubiți din toată inima? (Amin).

O, este deja târziu,
dar Biblia mai spune ceva și anume: „*El... ne-a pus să ședem împreună în
locurile cerești în Hristos.*” (Efeseni 2.6).

Duhul Sfânt vine,
intră în Cuvânt, se mișcă prin audiență, iar apoi poți să vezi cum plutește pe

deasupra, schimbându-i pe cei prezenți.

După cum am mai spus,
eu cred în simțăminte. Desigur. Dar vedeți voi, simțămintele nu vă pot schimba.
Simțămintele voastre trebuie să meargă mai departe, să atingă moralul ființei
voastre. Abia atunci vă veți întoarce de la păcat.

Ce este păcătosul? Un
necredincios. Sunt foarte multe persoane care posedă diferite diplome de Ph.D,
L.L.D., etc., și cu toate acestea sunt
păcătoși. Ei cunosc Biblia de la Geneza la Apocalipsa, predică de la amvon și
cu toate acestea sunt niște necredincioși.

Și Biblia spune: „...*cine
nu crede, a și fost judecat...*” (Ioan 3.18).

Întrebați-l pe unul
dintre aceia, dacă Duhul Sfânt mai lucrează și astăzi. Știți ce va răspunde?
„Păi, sigur că nu!”

Întrebați-l: „Crezi
în vindecarea divină?” „Sigur că nu!”

Atunci el este un
necredincios. Așa este.

Dacă duhul care este
în tine mărturisește contrar Cuvântului lui Dumnezeu, înseamnă că nu este Duhul
lui Hristos.

Tu poți aparține
bisericii lui Hristos, căci dacă nu poți spune „Amin” la fiecare făgăduință
dată de Dumnezeu, nu ești al Lui!

Petru a spus în ziua
de rusalii:

*„Pocăiți-vă, și
fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea
păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” (Fapte 2. 38).*

Dacă duhul din tine
spune că această făgăduință a fost valabilă numai pentru acele zile, ce spune
Scriptura?

*„Căci făgăduința aceasta este pentru voi
(evreii), pentru copiii voștri (evrei), și pentru toți cei ce sunt
departe acum (neamurile), în oricât de mare număr îi va chema Domnul,
Dumnezeul nostru.” (v.39).*

El spunea în Ioan
15.5: *„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.”*

Și dacă aceasta a
fost învățătura primei mlădițe (a bisericii primare), și următoarele mlădițe
(biserici) trebuie să aibă aceeași învățătură. Iar dacă au aceeași învățătură,
vor avea și aceleași roade. Orice mlădiță care vine din Viță, va purta aceleași
roade, adică va face aceleași lucruri.

În dimineața aceasta,

eu sunt foarte bucuros pentru că știu că Duhul Dumnezeului celui Viu, vorbește și astăzi oamenilor, confirmându-Și Cuvântul.

Peste câteva minute

vom începe serviciul de botez. Dacă ați fost stropiți, dacă vi s-a turnat apă pe cap, sau ați fost botezați prin scufundare altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos, sunteți invitați să veniți la apă.

Cineva spune: „Vrei

să spui că și eu trebuie să vin?” Da, frate.

Stropirea nu este

valabilă în Biblie. Nu există niciun loc în Biblie care să arate că cineva a fost stropit, sau botezat chiar în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Nu, domnule, nu scrie așa ceva!

Biblia spune că în

Efes erau niște bărbați care fuseseră botezați de Ioan Botezătorul, adică de acela care-L botezase și pe Isus. Când s-au întâlnit însă cu Pavel (Fapte 19), acesta le-a spus că trebuie să fie botezați încă o dată în Numele Domnului Isus Hristos, căci altfel nu vor putea primi Duhul Sfânt.

Când Petru i-a

întâlnit pe unii care au primit Duhul Sfânt înainte de a fi botezați, le-a poruncit să se lase botezați în Numele Domnului Isus Hristos. (Fapte 10.48).

Acesta este adevărul,
prieteni!

Cunosc o mulțime de

oameni care spun: „Frate Branham, este suficient să spui doar Isus!” Botezul în Numele lui Isus este greșit, pentru că eu cred doar ce spune Scriptura. Eu nu aparțin la nicio denomi-națiune, dar știu că gruparea „Numai Isus” botează în Numele lui Isus. Totuși Biblia spune clar: „În Numele Domnului Isus Hristos”!

De ce aceasta? Pentru

că în timpul acela în Israel erau mulți bărbați care se numeau „Isus”, dar unul singur era Domnul Isus Hristos. Vedeți? Hristos înseamnă Mesia, și așa este corect.

Aș vrea ca Glasul Lui

să pătrundă adânc în inimile noastre prieteni, ca să vă lumineze pe toți aceia care ați fost botezați altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos.

Nu priviți la ceea ce

spune episcopul, păstorul, biserica, sau oricine altcineva, ci ascultați ce spune Domnul în Cuvântul Său. Aceasta este dorința și îndemnul meu pentru voi.

Acum fratele Neville

va pregăti o cameră pentru serviciul de botez, pentru ca cei care sunt pregătiți... Câțiva bărbați să vină cu mine. Voi fi și eu acolo în câteva minute.

Aș vrea să cântăm

împreună cu cei care se botează cântarea: „Eu pot să-L aud pe Salvatorul chemând.” Cu toții împreună.

Bărbații să meargă

într-o cameră, iar femeile în cealaltă.

Eu pot să aud
Salvatorul (Ce aud eu? Glasul Lui).

la crucea Mea și
urmează-Mă!

Unde mă conduce Îl
voi urma

Voi merge cu El tot
drumul.

După cum am mai spus
prietenii, eu am auzit un Glas. Dacă glasul auzit nu vorbește în acord cu Glasul
Său, cu Glasul lui Dumnezeu, înseamnă că este o altă voce. Dar Domnul Isus a
spus: *„Oile Mele ascultă glasul Meu.”*

De ce poți veni tu
după El? Motivul este simplu: pentru că numele tău a fost scris în Cartea
Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Așa spune Biblia. Gândiți-vă la oamenii
care deși știu că Evanghelia este
adevărată, stau pe loc, nu o pot primi pentru că există ceva care îi reține.

Care este atunci
situația cu ei? Se închină degeaba. Vedeți, totul este zadarnic. Poate cineva
spune: „O, eu sunt un om loial!” Aceasta nu are nicio importanță.

De ce spun aceasta?
Pentru că Domnul Isus a spus în Marcu 7.7: *„Degeaba Mă cinstesc ei, dând
învățăături care nu sunt decât niște porunci omenești.”*

După cum v-am mai spus, nimeni din Biblie nu a primit un botez prin stropire, prin turnarea apei, sau prin scufundare în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.

Căutați, iar dacă nu am dreptate, haideți și arătați-mi. Dar dacă nu veți găsi, iar voi ați fost botezați altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos, înseamnă că ați urmat niște tradiții omenești.

Dacă cineva îți spune: „O, vino aici, mărturisește-te și apoi vei primi Duhul Sfânt,” să știi că este greșit. Aceasta este o doctrină omenească.

Acolo este un botez în apă greșit; este un botez cu Duhul Sfânt greșit; este Diavolul personificat, pentru că el este religios.

Cain, fiul lui, a fost tot un religios. Noi am vorbit despre aceasta și am văzut că sămânța șarpelui merge mai departe. Dar și sămânța femeii merge mai departe prin Hristos.

Domnul Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl.*” (Ioan 6.44).

Aș vrea să vă gândiți la aceasta toți cei care stați aici și ați fost botezați greșit, într-un crez omenesc și nu în acord cu Scriptura, și care aveți o mărturie greșită despre nașterea voastră. Cum puteți fi dreți dacă nu ați avut o întoarcere corectă?

Vă amintiți că

săptămâna aceasta am predicat despre tema: „Dar de la început n-a fost așa!”

Dacă auziți Glasul

care vă vorbește acum, să știți că este Dumnezeu, pentru că totul este conform Scripturii. Glasul adevărat va spune doar Cuvântul, nu stropire, turnare de apă sau alte falsuri. Vino deci și urmează regulile Scripturii.

Faceți-o prieteni,

chiar dacă vi se va lua totul! Spuneți: „Nu contează cât mă va costa, eu voi lăsa totul și-L voi urma pe Domnul Isus.”

Ce spunea Domnul
Isus?

*„Oile Mele ascultă
glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.” (Ioan 10.27).*

*„Tot ce-Mi dă
Tatăl, va ajunge la Mine.” „Și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”
(Ioan 6.37, 44).*

Este corect?

Aceste cuvinte sunt

scrise în Scriptură de aceea nu pot fi contrazise de nimeni. Așa este. Puterea Duhului Sfânt este în mijlocul nostru, făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut Isus. Aici în fotografie, se poate vedea același Stâlp de Foc; aceleași roade, același Duh, aceleași fapte, aceleași semne și minuni.

Iată-L! Ascultați deci glasul lui Dumnezeu care vă vorbește în dimineața aceasta.

Ce a spus atunci glasul?
„Samuele!”

Spune: „Da, Doamne!
Sunt aici. Eu sunt robul Tău și Te voi urma!”

Dumnezeu să te
binecuvânteze, doamnă.

Cineva spune: „Frate
Branham, tu vorbești cam aspru!” Aș vrea să vorbesc și mai aspru pentru că este o problemă de viață și de moarte! Rugămintea mea sinceră este ca Domnul să fie cu voi și să vă lumineze.

Înainte de a începe
serviciul de botez, aș vrea să mai citesc câteva texte.

Cred că în Matei
16.19 Domnul i-a spus lui Petru: *„Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.”*

Știați aceasta?
(Amin).

Voi știți că în ziua

cincizecimii plinătatea puterii Duhului s-a revărsat peste cei o sută douăzeci. Credeți aceasta? Acum priviți: Când Isus S-a ridicat dintre morți, El avea în mâini cheile morții și ale Locuinței morților, și cheile Împărăției. (Apocalipsa 1.18).

Acum ascultați cu atenție ca să puteți înțelege.

Câți dintre voi au ascultat predica: „Dar de la început n-a fost așa?”

Haideți să vedem care este botezul adevărat. Cum trebuie să fim botezați? Prin stropire, prin turnarea apei, prin scufundare? În Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, sau în Numele Domnului Isus Hristos?

Eu provoc pe orice predicator, episcop, sau orice ar fi, să-mi arate un singur text în care scrie că vreo persoană a fost botezată în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.

Vă rog să-mi arătați. Dar nu, în Scriptură nu veți putea găsi așa ceva! Sigur că nu.

Este un crez fals ridicat la pretenția de „Cuvânt al lui Dumnezeu” de către biserica catolică, cam la trei sute de ani de la moartea ultimului apostol. Astfel titlurile sub care S-a descoperit marele Dumnezeu – Tată, Fiu, Duh Sfânt – au fost socotite numele a trei dumnezei care împreună formează unul singur, și care a fost numit „sfânta treime”, deoarece romanii se închinau la mai mulți zei.

Scriptura spune însă
clar că există un singur Dumnezeu:

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”(Exod
20.3).

*„Ascultă Israele! Domnul Dumnezeul nostru,
este un singur Domn.”* (Marcu 12.29).

Evreii m-au întrebat:

„Cine este dumnezeul vostru – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt?”

Nu, pentru noi există
un singur Dumnezeu care S-a descoperit pe Sine însuși în trei lucrări:

– ca Tată, El nu
putea fi atins. Astfel, atunci când S-a coborât pe Muntele Sinai, nici chiar un
animal n-a avut voie să se atingă de munte. Oricine ar fi făcut acest lucru –
om sau animal, – trebuia ucis cu pietre.

Apoi a venit jos, pentru că voia să I Se aducă
închinare. Pentru aceasta S-a apropiat de om, pentru că a devenit Fiu al
omului. Dumnezeu era în El, în acel trup.

Și când a făcut
aceasta, El le-a spus ucenicilor: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai
vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că „Eu” – pronume personal – „sunt
cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”* (Ioan 14.19, Matei
28.20).

El a mai spus: „Am ieșit de la Tatăl.” Cine? Stâlpul de foc. Și: „am venit în lume. Acum las lumea, și Mă duc la Tatăl.” (Ioan 16.28).

Și după înviere, El a mers înapoi.

Apoi Îl vedem pe Pavel pe drumul Damascului. Și El l-a întâlnit pe Pavel jos, pe drum. Când a privit în sus, ce a văzut Pavel? Era Stâlpul de foc, iar lumina Lui era atât de puternică încât l-a orbit.

Când era pe pământ, Isus a spus:

„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.” (Ioan 5.19).

Evreii L-au întrebat:

„De ce nu mergi să-i vindeci pe toți bolnavii?” Dar ce-a făcut El? A trecut printre toți ologii, orbii, șchiopii și uscații și s-a oprit la slăbănogul de treizeci și opt de ani.

Vedeți? Ei se mirau

și-L întrebau: „De ce nu-i vindeci pe toți?”

Dar Domnul le-a

răspuns simplu: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de

la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai." (Ioan 5.19).

Aceasta se întâmplă și în zilele din urmă. Lumea științifică nu se poate pronunța; biserica nu știe ce să spună, și iată că totuși El vine aici și face aceleași lucruri. Duhul, Dumnezeu îi vrea pe aceia care L se închină în Duh și adevăr. Iată-L aici!

Priviți ce a spus
Petru în ziua de rusalii:

*„Ați omorât pe
Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai
Lui.” (Fapte 3.15).*

Suntem noi martorii
Lui?

*„Și acum, odată ce
S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința
Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.”*

*„Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el
singur zice: Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea,*

*până ce voi pune pe
vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.*

Să știe bine dar,

toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi”.

După ce au auzit

aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?” (Fapte 2.33-37).

Să ne întoarcem și să

fim doar buni? Nu, nu! Priviți numai!

Petru posedă cheile Împărăției cerurilor. Și ce le-a spus celor prezenți?

Domnul îi spusese:

„...orice vei lega

pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.” (Matei 16.19).

Deci Petru a zis:

„Pocăiți-vă, și

fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința

aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Și încă un text.

Treizeci și doi de ani mai târziu, Pavel merge în Efes și acolo găsește câțiva ucenici.

Bapțiștilor, lăsați
ca aceasta să vă pătrundă.

Și el i-a întrebat: „Ați
primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” (Fapte 19.2).

Aceasta este o
naștere, nu o mărturisire.

Și ei au răspuns: „Nici
n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.

*Dar cu ce botez ați
fost botezați? le-a zis el. Și ei au răspuns: „Cu
botezul lui Ioan.”*

*„Atunci Pavel a zis:
„Ioan a botezat cu botezul pocăinței, și spunea norodului să creadă în Cel ce
venea după el, adică în Isus.” (v. 2-4).*

Și acum vă spun ce a
vorbit același Pavel în Galateni 1.8:

*„Dar chiar dacă
noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie,
deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”*

Vă pot da de asemenea
și 1 Corinteni 14.37-38:

*„Dacă crede cineva
că este proroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu, este o
poruncă a Domnului.*

*Și dacă cineva nu
înțelege, să nu înțeleagă!”*

Și ce trebuie să
facem noi pentru aceasta? În ce mă privește, eu am fost ca și voi, nu am fost
botezat conform Scripturii, dar nu am privit la ceea ce învăța biserica mea,
sau mama mea, ci am vrut să fac întocmai ceea ce poruncește Domnul meu.

Doamne Isuse, ei sunt
ai Tăi acum, de aceea Te rog să lucrezi Tu în fiecare inimă. Dă-le Duhul Sfânt
tuturor celor care vor fi botezați, căci ei Te așteaptă pe Tine. Te rog aceasta
în Numele Domnului Isus, și Ți-i dăruiesc Ție, pentru ca în acea zi să nu fiu
găsit vinovat de sângele niciunui om.

Acesta este motivul
pentru care vreau să stau doar pe Cuvântul Tău și nu pe o tradiție, pe o
denominațiune sau organizație omenească.

- Amin -